

ΕΙΚΑΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

**Τό Remap3
καί οί εκπλήξεις του**

Έγκαινα, σούρουπο Δευτέρας. Μ' ένα χάρτη της περιοχής στο χέρι φιλότεχνι, καλλιτεχνο-παρές και άλλοι, άπλά περιεργοί, μπασιναβγαίνουν άπ' τó ένα κτίριο στό άλλο, άναζητώντας στόν είσοδο τήν ένδειξη του «Remap3». Τής Ιδιότυπης αύτης διεθνούς πλατφόρμας σύγχρονης τέχνης που άπλώνεται γιά τρίτη χρονιά στός γειτονείς του Κεραμεικού και του Μεταξουργείου. Καί ή όποία, όμολογουμένως, μοιάζει ν' άποκτά μία δική της γοητεία, ίσως γιαντί κρύβει αυτό τό στοιχείο τής εκπλήξης, τής άνάλογης μέ τό «κυνήγι του θησαυρού»... Μά κυρίως γιαντί ένέργοποιεί τόν μεταμιακά χαρακτήρα μιάς περιοχής που «βράζει» πυροδοτώντας άτέλειωτες πολεμικές, ένώ γυρεύει τόν έπαναστασιαστικό της ταυτότητας της.

Πάντως, επιβεβαιώνεται γιά μία ακόμα φορά πως ή τέχνη και οί Ιδιόρρυθμοί –κατά πολλούς– θεράποντές της έχουν άνάγκη νά βρεθούν σέ χώρους ένσλακτικούς. Νά τό σκάσουν άπό καθιερωμένα πλαίσια και νά ζυμωθούν μέ τής Ιδιαιτερότητες του τόπου. Δέν είναι λοιπόν τυχαίο πως τό άντικείμενο που πραγματοποιείται οί 250 καλλιτέχνες, άπ' όλο τόν κόσμο –μέσα άπό τής 25 ένάσεις και τό 30 άνεξάρτητα projects του «Remap3»– έστιάζεται κυρίως σέ ζητήματα ένικης, πολιτικής ή οικονομικής μετατόπισης, κοινωνικού άποκλεισμού, βίας ή ξινοφοβίας, αλλά και στόν έπαναστασιαστικό τών όριων άνάμεσα και τής Ιδίας τής καλλιτεχνικής διαδικασίας ή του τρόπου θέσεως και θεώρησης του έργου τέχνης.

Παράδειγμα, ή πρόταση τής γκαλερί «The Apartment» μέ τόν γνωστό εικαστικό Δημήτρη Ντοκατζή σέ ρόλο έπιμελητή νά μετασπείζει τό πλαίσιο του ζωγραφικού έργου του Κώστα Τσάβλη. Τοποθετώντας τό σέ άντίστιξη μέ τό άρχαϊκό του ύλικό υπό μορφή τυπωμάτων και collages άπό σελίδες βιβλίων, προσφέρει έναν νέο, έννοιολογικό τρόπο θέσεως και θεώρησης του, βασισμένο στην άμφισβημία τής εικόνας, αλλά και στην άνάγκη μιάς κριτικής προσέγγισης του μέ όρους πολιτικούς (Άγχιλαίου 92).

Κάτω όπό τόν παιγνιώδη τίτλο «Acrobat Reading», ό Ιστορικός Άλέξιος Παπααχαρίος έπιχειρεί μία εύγλωττη αδιόρηση μεταξύ άναπαράστασης και μή, εικόνας και ύλης ή άφάιρης και ψευδορεαλιστικών προσεγγίσεων γύρω όπό τή ζωγραφική, άρνούμενος τά παραδοσιακά χαρακτηριστικά της. Κι έπιπλέον τό σοβαρού είδικού βάρους έργα δύο καθιερωμένων καλλιτεχνίδων, Εύγενίας Άποστόλου και Άλκας Πολενάκη, νά συνομιλούν μέ αυτά τής νεότερης γενιάς, όπως τών Ντόρα Οικονόμου ή του Γάλλου Xavier Noiret-Thomé. (Άεωνίδου 15, 5ος όροφος).

Στό ίδιο κτίριο, ό τίτλος τής όμαδικής έκθεσης «Like a (W)edge», που παρουσιάζει ή γκαλερί τής Άλέκας Τσίττα σπείρεται σέ ένα λογοπαίγιο τών όριων wedge (σφήνα) και edge (όριο). Μέ γνωστούς καλλιτέχνες όπως Άντωνίτση, Μιχαλοκάικου, Μπαμπούση, Μπασιάνο κ.ά. νά έπαναστασιασθούν τά όρια και τή λειτουργία του δεύτερου όρόφου. Τίτλος ίσως πío εύστοχος όπό τό ίδιο τό περιεχόμενο... Σέ άντίθεση μέ τήν πρόταση τής Χριστιάνας Άνδρουλιδάκη τής γκαλερί ΑΔ που καταθέτει, μέσα όπό τήν θεματική έπιμέλεια «Placements-Replacements-Misplacements», μέ έργα νέων καλλιτεχνών όπως Μαρίας Πολυζοΐδου, Άλεξ. Λάϊου, Δημήτρη Φουτρή, Θεοδωρή Πρόδρομίδη κ.ά., μία μελέτη γύρω όπό τήν προβληματική ενός Remapping τής περιοχής, σέ πολλαπλά επίπεδα. (Θερισπιλών 27).

Παράλληλα μέ τό Κεντρικό Έκθεσιακό Πρόγραμμα, πλήθος εράσεων, Άγαστηρίων και ποραστώσεων θά πραγματοποιούνται σέ κενά διαμερίσματα, μισογκρεμισμένα νεοκλασικά, οικόπεδα, μπαλκόνια... Όπλισθήτε μέ ύπομονή, περιέργεια και άνετα παπούτσια...

• Remap3, πληροφορίες στό www.Remap3.org, έως 30/10.